

פחוס מד' אינו ראוי לזלף וסופכן וכי נפקי מקיימא מתשבתו וגזור רבנן עליה דילמא אחי למישרי וזיקה זהדיא לרה"ר: סיימי. מיא כד' אמות ראוין ליבעל סאתים הלכך אי נמי נפקי לבר לא מקיימא מתשבתו: דאריך וקטין. כגון ששנה ח' אמות על שמים דאליכא קרקע כשיעור ד' מרובעות ויש מקום להצטער על זלף אינה ראויה לרצב' אסור לשפוך בלא עוקה לר' זירא לא בעי עוקה וזין למד וזין למד ד' אמות דמתני' באורך ובצומח משמע דאי לא יהיב שיעורא נמי לפומיא אין כאן שיעור מפורש כלום ומשמע אפילו רחבה משאו וליכא לאוקומי זה טעמא: סנן

א) (שבת כג: וע"פ) 3) רש"י (א) ז"ל לרבה, מ"א

רבינו חננאל

בחצר שהיא פחותה מד' אמות, שופכים, אי איכא עוקה להחבין בה המים שרי. ואי לא נעשה כשופכים מבחוץ לחצר ברשות הרבים וסורו. רב זירא אמר בד' אמות תימימי פחות מד' אמות לא תימימי מלא בחצר, אלא נפקי בה"ד. ואמר אביי חצר (דהיא) אריכא וקטנא (דהיא) אריכא בינייהו. לרבה אסיר דהא לא מידולפי. לרב זירא שרי, דהא כיון דהיא אריכא תימימי מלא. תנן חצר ואכסדרא מצטרפי לר' אמות, קשיא לרבה. ופריך כגון שתייה אכסדרה מקפת את החצר שנמצאת החצר והאכסדרה ד' אמות על ד' אמות. תיש חצר שפחותה מד' אמות אין שופכין לתוכה מים בשבת. קשיא לר' זירא. ומשני הא רבנן היא דבעי ד' אמות על ד' אמות. ומתניין ר' אליעזר בן יעקב היא. ותנן כיון ד' אמות ברשות הרבים שופכין לתוכה מים בשבת. תנא אפי"פ שאין אמו בתו שופכין לתוכה מים בשבת. ומאי דוחקיה דרב זירא לאוקומי למתני' כו' אליעזר בן יעקב נוקמה כרבנן. אמר רבא מתני' קשיתייה מאי אריא חצר שפחותה מד' אמות יתני חצר שאין בה ד' אמות. אלא מאי פחותה פחותה מכל צד. הא אריכא וקטנא שופכין והכי קתני חצר שפחותה מד' אמות? אין שופכין לתוכה מים בשבת. הא יש בר"א אמת שופכין. כיון ד' אמות שופכין. שרי אריב"ה ד' אמות שופכין. ברשות הרבים שופכין לתוכה מים בשבת. מי ביב קמור, קנא הוא ממיל מצידה. מתני' דקתני אבל שופך לגג והן יורדין לביב דלא כחנניה, דתניא חנניה אומר אפילו גג ק' אמות לא ישפוך עשו לבעל אלא לקלח לרשות הרבים. תנא כמה דברי' אנו בימות החמה אבל בימות הגשמים שופך ושוונה ואינו נמנע. מאי איכא לומר שמא יאמרו צינורו של פלוני מקלח מים. סתם צינורות מקלחין הן. אמר רב נחמן בימות הגשמים עוקה מחזיק סאתים נותנין לו סאה. וסאתים סאה נותנין לו סאה. בימות החמה

תנא כמה דברים אמורים. פי' הקונטי' כמה דברים אמורים" דלכריך עוקה ולפירושו ז"ל דלרצ נחמן דבסמוך ה"פ כמה דברים אמורים שזריך עוקה של סאתים אבל צימות הגשמים אין לריך עוקה של סאתים אבל עוקה של סאה לריך ודוקא כד' מדתה שופך ושונה זה וכן פירש כגונטרס בסמוך והא דלא מייתי הש"ס הך כדכתיב לעיל אמתני' דעוקה משום דבעי לאקשווי עלה ממתני' דכיכ ור"ת מפרש דלמתני' ו לא ישפוך על הביצ קיימא כדכתיב והא דקאמר והרי שופכין כלומר והרי כדכתיב וגרסינן אלא למאי ניהוש לה ולא כמו שכתבו בספרים אלא התם: **מחזיק סאתים** נותן לתוכו סאתים. לכו דוקא סאתים אלא אפילו כוריים' דאי לאו הכי אין חילוק בין סאתים לסאה': לא

הגהות הב"ח

א) נמי וקמני לא ישפוך א"ל ג' כן הוא בספרים אמרי' אלא המוס' גרסי אלא: (3) תוס' ד"ה מנא וכו' דלמתנין דלא ישפוך:

הגהות הגר"א

א) נמי מינית על ד' אמות מוקפות.

מוסף תוספות

א. דחצר שאין בה ד' אמות. רע"ב"א.
ב. [ו] לאו דמייתי לה ממתני' אחריי, אלא ה"ק, דהא כל שופכין שאדם שופך בבית, אפילו בימות החמה אדם רוצה שיבליעו במקומן, וקתני לא ישפוך, ומה לי ימות החמה או ימות הגשמים. שם.
ג. דבמחזיק סאתים מודה רב נחמן ששופך כל צרכו, דטפי מסאתים מילתא דלא שכיחא אין אדם ולא גזרו בה כלום, וסאתים דנקט לאו דוקא אלא שמון הסתם אין אדם מתפקד יותר. שם.
ד. ולמה הזכיר סאתים במשנה. מוס' הגר"ש.

רבינו חננאל

מחזיק סאתים נותנין לו סאתים. סאה אין נותנין לו כל עיקר. ואמרין בימות החמה נמי נותנין לו סאה. גזירה שמא יתן לו בה סאתים. אי הכי בימות הגשמים ניגזרו. ופירקין הכי השתא בימות הגשמים במאי ניהוש לה אי משום חצירו הא קא מיקלקלא וקיימא כו', אי אביי הילכך אפילו כור אפילו כוריים שרי. לפסקא, וכן שני דיוטאות שני חצירותו כנגד זו מקצ' כו'. אמר רבה אפילו עירבו שתי דיוטאות זו עם זו, אסור לשפוך זו שאין לה עוקה [ק]לן זו. ומקשה אביי מאי טעמ', גזרינן דילמא אתי לאפוש בינוקה. אי הכי אפי עירבו ניגזרו דילמא אתי לאפוש יתר מבית סאתים בעוקה. ותוב מי חיישין לרבווי מלא. והתניא אחת לי עוקה גזוטרטא בריכה ועריבה, אפי' שנתמלאו מים מערב שבת שופכין לתוכן מים בשבת. ואסיקנא אמר רבה

הכי

והרי שופכין. הנשפכין לו לביב ארוך מאה אמה איש צו שיעור להיצלע צו וקא אמרו רבנן צמתיתין לא ישפוך. להנך דיבי קרי שופכין סתמא ולהנך דלחך קרי מים לפי שפעמים הוא מולפין: **הסס**. צימות הגשמים למאי ניהוש אי משום דניחא ליה דיפיקו משום קלקול חצרו: **הא מקלקלא וקיימא**. בגשמים: אי משום שלא יאמרו. ואתי למעבד צימות החמה אי נמי אחי למימר שרי לזרוק זהדיא לרה"ר דמה לי בצנור ומה לי צרה"ר ממש האי נמי להכי מתכוין להא ליכא למיחש דסתם צימות הגשמים מקלחין הן ואמרי מי גשמים ניהו אבל גבי ציב צימות החמה אפי' דיש צו שיעור ואדם רוצה שיבעלו צמקומן איכא למיחש שמא יאמרו: **מחזיק סאה**. עוקה נותנין לו רשות להסתפק ולשפוך סאה והאי דקאמרי לעיל שופך ושונה ואינו נמנע ס"ל לר"י בעוקה קטנה ושיעור מדתה קאמר תנא דכדייתא דשרי: **הסס למאי ניהוש לה**. אי נמי אחי למיחש סאתים לא איכפת לן דהא הוא גופיה לא יליף מינה חורבא למימר כי היכי דשרי ליה לשפוך בעוקה זו כדי לנאת לחון ה"ג שרי למשדינהו לבראי דהא לא מקיימא מתשבתו ולא ניהא ליה דליפקו מיא דהא חצרו מקלקלא וקיימא: **ואי משום שמא יאמרו**. הרואים הרי צנורו של פלוני כו' וצבורין שהוא מתכוין לכן: **ספס צנורות**. ומיהו לכתחלה לא שרינן ליה טפי משיעורא: **אמר אביי הלכך**. כיון דליכא למיחש למידי: **אפילו כור וכוריים**. קא שרי תנא דכדייתא: **ואפילו עירבו**. שתי העלויות דליכא למיחש אי שרי להו להני ע"י עוקה דהנך אחי לפוקי מאני מן הצמים ולהורידן לתוך זהדיא עד שפת העוקה ברגליהם וקא מטלטל בחצר דלא מייערב אפילו הכי אסור: **משום נפישא דמלא**. דיש כאן ארבע סא'ים לשני צמים: **גישטרא**. כלי חרס שנסדק ומתנו שם חצוי לקבל המים. להכי נקט גישטרא דלא חזיא לתשיש'א אחרניא: **כריכה**. חרין רחב כעין ציב שגושין לדגים: **עריבה**. ספינה קטנה: הכי

אמות אין שופכין לתוכה מים בשבת הא ד' אמות שופכין שר"א בן יעקב ואמר ביב הקמור ד' אמות ברה"ר שופכין לתוכו מים בשבת: ר"א בן יעקב ואמר ביב הקמור: מתני' דלא כחנניא דתניא חנניא אומר אפילו גג מאה אמה לא ישפוך לפי שאין הגג עשוי לבלוע אלא לקלח תנא בבמה דברים אמורים בימות החמה אבל בימות הגשמים שופך ושונה ואינו נמנע מ"ט אמר רבא אדם רוצה שיבליעו מים במקומן אמר ליה אביי והרי שופכין דאדם רוצה שיבליעו וקתני לא ישפוך (6) א"ל התם למאי ניהוש לה אי משום קלקול חצירו הא מיקלקלא וקיימא ואי משום גזירה שמא יאמרו צנורו של פלוני מקלח מים סתם צנורות מקלחים הם אמר רב נחמן בימות הגשמים עוקה מחזיק סאתים נותנין לו סאתים מחזיק סאה נותנין לו סאה בימות החמה מחזיק סאתים נותנין לו סאתים סאה אין נותנין לו כל עיקר בימות החמה נמי מחזיק סאה ניתב ליה סאה גזרה דלמא אתי ליתן ליה סאתים א"ה בימות הגשמים נמי ליגזור התם מאי ניהוש לה אי משום קלקול הא מיקלקלא וקיימא אי משום גזירה שמא יאמרו צנורו של פלוני מקלח מים סתם צנורות מקלחין הן אמר אביי דהילכך אפילו כור ואפילו כוריים: **וכן שתי דיוטאות זו כנגד זו**: אמר רבא אפילו עירבו אמר (5) ליה) **אביי מאי טעמא אילימא משום נפישא דמלא והתניא אחת לי עוקה ואחת לי גישטרא בריכה ועריבה אף על פי שנתמלאו מים מערב שבת שופכין לתוכן מים בשבת אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רבא**

(א) שנת קל: לעיל (בג); (ב) עד. ולקמן (ב), (ג) [לקמן (5:)] שנת ט. (ד) [לקמן (5:)] (ה) (ו) (ז) [לקמן (5:)] (ח) (ט) [ענת קהא].

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה לא שט וכי לא אקרו חכמים כחור אלף בתמילים כעין שפ"ה לעיל. נ"ב פת. ד"ה: (ב) רש"י ד"ה מותר לטעול וכו' למטה בין הדורות אמרין בהו גוד דאקפיהו: (ג) תוס' ד"ה כל גנות וכו' ברש"י חלוץ נ"ב עין בתוס' ד"ה: (ד) ר"ח רב אמר וכו' ענין שפ"ה רש"י ברש"י שפ"ה לטעול נ"ב בדרק מ"ב וע"ש בתוס' ד"ה לא על די משיב: (ה) בא"ר כדאמרין לקמן. נ"ב דף 5 סוף ע"ה:.

מוסף רש"י

וחכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו. ואע"ג דליכא דירוקין בהו לדימוס אהדין און מנטלען מהו לזה (על כד). ואחד קרפפיות. אם של מית סאמית הוה מנטלען כעולו וחס ויזת ולא הוקף לדימה קרי ליה רשות אחת לכי מצרו או גבתי חצר לטעול ב' אמות בזה וכו' אמות בזה והולא ועלמית. אמר מנה (שבת ק"ק).

רשות אחת הן. לטעול כלש ששנתו בגג זה לגג מתור, ולא אמרין כשם שדירוקין חלוקין למטה קי חלוקין למטה ולכלש ששנתו חכמי מוילאין לתבתה וכן לקרפף וכן לתור ולקפפן מן הגגין. הולא ויזתו רשות שאלין דיהי איהו, אלא עברי מתור לתור אלף בנטייל כלש ששנתו צבית של חצר זו והולא לתור אמת (על כד).

לכילם ששבתו לתורין. אפילו הן על בעלים הבהו (על כד). ששקטש היסו היו בתונו ולא בתוך הבית, דאילו שנתו כלש צבית, לא מיעבא היסו לתור עירבו בני בני המצר, דאפילו מצבת לתור לא יזילו כלי הבית, אלא אפילו עירבו ונטעלו מצבת לתור, או יזילו כלי הבית מתור, או יזילו לתבתה של עירבו עמה (שבת ק"ק). ולא לביבם ששבתו בתוך הבית. והולא לתור אסור להולאין מתור לקרפף או לגג, דבית וקרפף שמי רשות הן ואפילו דעת בגרי (על כד). ודן רשות אחת. דשניהן רש"י אלף זהו מן חן גבתי (שבת מ). משום תל ברה"ר.

(ע) כשתמיצי לומר. כשתעמוד על סוף דעתן וזו נמר דכיהן (קמ"ב). גגין רשות לעצמן. ומנטלען מנגו של לראון לגגו של שמוען. ותיצרות רשות לעצמן. ומנטלען מתמיכו של לראון לחצרו של שמוען כלש ששנתו בחצר וכן מחצר של רביס לתור של רביס, קרפפיות רשות לעצמן. ואפילו הן של ב' אנשים מנטלען מזה לזה (ע).

ביצד משתתפין פרק שמיני עירובין

הכי גרסינן דלמא אחי לאפוקי מיה צמאני דכמיס להכא. לשפת העוקה לשפוך למוכה:

הדרן עלך ביצד משתתפין

בל גגות העיר רשות אחת.

ואף על פי שדירוקין חלוקין למטה לשני בני אדם הגגות שאין תשמישן תדיר אין צהם חילוק רשות וכלים ששנתו בגג זה מותרין להולאין לה. ובלש שלא יתא גג גבוה. מחצירו עשרה דלס חילוק מהן בגובה ו' אסור לטעול ממנו לגגין וטעמא מפרש בגמ': **והכ"א כל אחד ואחד רשות לעצמו.** ואם לא עירבו דירוקין שלמטה אסור לטעול מזה לזה: **ר' שמעון.** מיקל מכולם ואמר חצירות וגגות וקרפפיות שאינן יומר מצבת סאתים הולא וכלש אין תשמישן מיוחד הולא רשות אחת הן ומנטלעין מזה לזה אפילו מחצר של רביס לתור רביס בלא עירוב ולית ליה לר"ש עירובי חצירות אלף משום היתר כלי הצמי: **לגליס ששנתו בתוין.** כלים ששנתו בחצר מהן מוילאין אותן מזה לזה: **אבל לא לגליס ששנתו בתוך הבית.** והביאוס לחצירין ע"י עירבו בני המצר אסור להולאין מחצירו לתור אחרת אם לא עירבו ב' החצירות יחד: **גב' כל מקום שאסה מולא שמי רשות.** שעומדת כל אחת לצדה: **וסן רשות אחת.** אם אחת להן ששתיהן רשות היחיד: **כגון עמוד.** גבוה עשרה בתור: **אסור לכסף עליו.** מן המצר ואע"פ שרשות תור עולה עד לרקיע: **גזירה משום חל.** גבוה ו' צרה"ר דהוה רה"י דלא יתיי לתופי עליה: **אמת הריחים.** כל צנין העמדת הריחים מקום מושגן קרי ליה אמת הריחים: **הולא ואדם קובע להן מקום.** דדמו לתל: **ואמר רבי יהודה.** לקמן בפירוקין: **כשתמיצי לתור.** כשתדקדק בצדדיה סתמא כן: **חצירות רשות לעצמן.** ומנטלעין מחצר של רביס לתור של רביס בלא עירוב וכן של יחיד דמי היכי דלמר ר' מאיר גגות רשות אחת הן שמעינן מינה דחצירות נמי רשות אחת שהרי אין תשמישן מיוחד כצמאס ודמו לגגין אבל מנג לתור לא כדקמיי ובלש שלא יהא גג גבוה מחצירו ו' וכל שכן מנג לתור: **מאי לוא.** הך דקראמרין חצירות רשות לעצמן דשרי לטעולי דרך כותל ולא גזר משום תל אלמא גג גבוה ומנוך טעמא אחרינא הוה וקרפף (ט) אם יש יותר מצבת סאתים (הן) מנטלעין מזה לזה תוך ד' ואי של בית סאתים מנטלעין לטעול גמור אבל מהן לחצירות לא דלא דמו לחצירות דחצירות רשות שותפות וקרפף רה"י: **רבי אמר אין מנטלעין לרבנן בגג הסמוך לחצירו: אלף צד' אמות.** דכיון דלרבנן כל אחד רשות לעצמו והן פרוזין זה לזה אוקרין זה על זה דה"ל רשות פרוצה צמלואה למקום האסור לה: **מותר לטעול צבולו.** שמחיות המבדלות למטה (ט) מן הדירוקין אמרין גוד אסקניהו למעלה ופירודי צייניהן: **צמחיות ניכרות.** שאין הצמחים מחוברין יש חור צייניהם **כו"ל עלמא לא פליגי.** דלמרין צהו גוד אסיק דדמו לעמוד צמחות רביס דהוה רשות היחיד משום גוד אסיק משוך והעלה: **כי פליגי בשאין המחיות ניכרות.** שהגגין מחוברין יחד ומכסיין המחיות שצין הדירוקין: **לא אמרין גוד אסיק.** כבי האי גוונא:

אלא שנו שלא עירבו אבל עירבו מותרין וכי לא עירבו מאי טעמא לא אמר רב אשי גזירה דילמא אתי לאפוקי ממאני דבתים להתם:

הדרן עלך ביצד משתתפין

בל גגות העיר רשות אחת ובלבד שלא יהא גג גבוה ו' או נמוך ו' דברי ר"מ והכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו

(א) רבי שמעון אומר ב' אחד גגות ואחד החצירות ואחד קרפפות רשות אחת הן לכלים ששבתו לתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית: **גב' יתיב אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין ויתבי אביי גבייהו ויתבי וקאמרי בשלמא רבנן סברי כשם שדירוקין חלוקין למטה כך דירוקין חלוקין למעלה אלא רבי מאיר מאי קסבר אי קסבר כשם שדירוקין חלוקין למטה כך דירוקין חלוקין למעלה אמאי רשות אחת הן ואי קסבר אין חלוקין דכל למעלה מ' רשות אחת היא אפילו גג גבוה עשרה ונמוך ו' נמי אמר להו אביי לא שמיע לכו הא (ב) דאמר רבי צחק בר אבדימי אומר היה רבי מאיר כל מקום שאתה מוצא שתי רשויות והן רשות אחת כגון עמוד ברה"י גבוה עשרה ורחב ד' אסור לכתף עליו גזירה משום תל ברה"ר ה"ג גזירה משום תל ברה"ר סבור מינה אפילו מכתשת ואפילו יגנית אמר להו אביי הכי אמר מר לא אמר ר"מ אלא עמוד ואמת הריחים הולא ואדם קובע להן מקום והרי כותל שבין ב' חצירות דקבוע (א) ואמר רב יהודה כשתמיצי לומר לדברי ר"מ גגין רשות לעצמן חצירות רשות לעצמן קרפפות רשות לעצמן מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל אמר רב הונא בר יהודה אמר רב ששת לא להכניס ולהוציא דרך פתחים: **והכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו: איתמר (ג) רב אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות ושמואל אמר מותר לטלטל בכלולו במחיצות הניכרות דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי במחיצות שאינן ניכרות רב אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמו' לא אמר גוד אסיק מחיצתא ושמואל אמר מותר לטלטל בכלולו דאמר גוד אסיק מחיצתא תגן וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות****

לא שנו אלא שפ"ה עירבו. וא"ת אי ללא עירבו תרווייהו ליתסרו

וי"ל דליס שופין ממש בתוך העוקה שחצר אלא שופין על הדיוטא והן יורדין על העוקה הסמוכה לה ואע"ג דהוי חצר שאינה מעורבת מ"מ לא אסרו חכמים (ב) כאן אלא בצמחית כעין שפירשנו

לעיל אבל שחצר שאינה מעורבת לא אסרו כלל וכן פסק רבנו שמואל דמותר לשפוך מים אע"פ שהולכין לרשות אחרת שאינה מעורבת דמרישות לרשות לא ציני קמירה ואותם של עשו עוקה אסורים כדלמך דילמא תמו לאפוקי מיה צמאני דצמחית מ"מ לא אסרו חכמים

הדרן עלך ביצד משתתפין

בל גגות העיר רשות אחת ובלבד שלא יהא גג גבוה ו' או נמוך ו' דברי ר"מ והכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו

(א) רבי שמעון אומר ב' אחד גגות ואחד החצירות ואחד קרפפות רשות אחת הן לכלים ששבתו לתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית: **גב' יתיב אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין ויתבי אביי גבייהו ויתבי וקאמרי בשלמא רבנן סברי כשם שדירוקין חלוקין למטה כך דירוקין חלוקין למעלה אלא רבי מאיר מאי קסבר אי קסבר כשם שדירוקין חלוקין למטה כך דירוקין חלוקין למעלה אמאי רשות אחת הן ואי קסבר אין חלוקין דכל למעלה מ' רשות אחת היא אפילו גג גבוה עשרה ונמוך ו' נמי אמר להו אביי לא שמיע לכו הא (ב) דאמר רבי צחק בר אבדימי אומר היה רבי מאיר כל מקום שאתה מוצא שתי רשויות והן רשות אחת כגון עמוד ברה"י גבוה עשרה ורחב ד' אסור לכתף עליו גזירה משום תל ברה"ר ה"ג גזירה משום תל ברה"ר סבור מינה אפילו מכתשת ואפילו יגנית אמר להו אביי הכי אמר מר לא אמר ר"מ אלא עמוד ואמת הריחים הולא ואדם קובע להן מקום והרי כותל שבין ב' חצירות דקבוע (א) ואמר רב יהודה כשתמיצי לומר לדברי ר"מ גגין רשות לעצמן חצירות רשות לעצמן קרפפות רשות לעצמן מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל אמר רב הונא בר יהודה אמר רב ששת לא להכניס ולהוציא דרך פתחים: **והכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו: איתמר (ג) רב אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות ושמואל אמר מותר לטלטל בכלולו במחיצות הניכרות דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי במחיצות שאינן ניכרות רב אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמו' לא אמר גוד אסיק מחיצתא ושמואל אמר מותר לטלטל בכלולו דאמר גוד אסיק מחיצתא תגן וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות****

פ.מ.

עין משפט ור מצה

מא א מיי פ"ד מהל עירובין הלכה מ סגנ שם שוש"ע א"ח ס' א ב מיי פ"ג מהלכות עירובין הלכה יח סגנ עשין א טור ש"ע א"ח ס' טעב סעיף א:

מוסף תוספות

א. אפילו אותם שעשו עוקה, דהא קא שפכי מרשותו לחצר המשותפת כחור אלף בתמילים כעין שפ"ה לעיל. נ"ב פת. ד"ה: (ב) רש"י ד"ה מותר לטעול וכו' למטה בין הדורות אמרין בהו גוד דאקפיהו: (ג) תוס' ד"ה כל גנות וכו' ברש"י חלוץ נ"ב עין בתוס' ד"ה: (ד) ר"ח רב אמר וכו' ענין שפ"ה רש"י ברש"י שפ"ה לטעול נ"ב בדרק מ"ב וע"ש בתוס' ד"ה לא על די משיב: (ה) בא"ר כדאמרין לקמן. נ"ב דף 5 סוף ע"ה:

בל גגות. גזרה משום תל ברה"ר.

אף על גב דקיימא לן כר' מאיר בגזירותיו אפילו צמקוס רביס כדאמרין צפ' אע"פ (כמותות)

ג. גזי משהה אדם את אשתו שמיס ושלש שנים בלא כמותה הכל אומר ר"י דאין הלכה כרבי מאיר דפסקין לקמן (א) הלכה כר"ש דלמך כולן רשות אחת הן (ב) וכותל שבין שתי חצירות דאסקין הכל לר' מאיר שרי ר' יומטן לעיל ברש"י חלוץ (דף ע"ב).

פירוקין דף ע"ב:.

מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל כשאין הכותל רחב ארבעה: רב אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות ושמואל פסקין לקמן ר"ש הכל אפילו צבולו פליגי ולא סברי לכו א"ר פלוגמיהו נפקא מינה נמי לר"ש כללים ששנתו צבית (א) ואף על גב דצני כלים ששנתו צמכו הוי נפוך צמילואו למקום המותר לו מ"מ חשיב שפיר נפוך צמילואו למקום האסור כללים ששנתו צמך הבית כעין שפירש רש"י (ב) צריש מי שהולאיו (לעיל דף מ"ג).

דנפוך צמילואו למקום האסור עלטול מנגאוי לצבול ומכראי לגזאוי הוי מקום המותר לז' א"ר נפקא מינה כשהגגין יחד ימיריס מצבת סאתים דאי לא אמר גוד אסיק אסור כדאמרין לקמן (ט):

במחיצות שאינן ניכרות. כשהצמחים מחוברין

דאין מחילות הצמחים ניכרות כשפירש צנקטריס ונראה דהוה דאין חס הגג צולט חוץ למחילות הצמחים דחשיב נמי מחילות שאינן ניכרות ואורי"ג דגגין שלנו שבולטין ראשיהן לרה"ר ועצדי כשהצמחים מחוברין מאיר כל מקום שאהה מוצא שתי רשויות והן רשות אחת, כגון עמוד ברשות היחיד גבוה ו' ורחב ד' אסור לכתף עליו, (גזירה) משום תל ברשות הרבים, סבור מינה [אפילו] מכתשת אפילו גזירה אסור לכתף עליו. אמר אביי הכי קאמר מר, והוה רבה בר נחמני, לא אסרו אלא בעמוד ואמת הריחים, הוואיל ואדם קובע להם מקום, דגזרין בהו אטו תל ברשות הרבים, ואקשנין והא כותל שבין שתי חצירות דקבוע, ואמר רב יהודה כשתמיצי לומר לדברי ר' מאיר גגין וחצירות רשות לעצמן,

רשות מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל, ולא קא גזר משום תל ברשות הרבים. ופירוקין לא להכניס ולהוציא מן דרך פתחים,

אבל מזה לזה לא. וחכמים אומרים כל גג רשות בפני עצמו הוא. איתמר רב אמר אין מטלטלין בכל גג, אלא בארבע אמות. ולא אמרין גוד אסיק מחיצתא, ושמואל אמר אמרין גוד אסיק מחיצתא, וכאלו מחיצות כל חצר פרדות ומקופות הגג, לפיכך מותר לטלטל בגג, כל כומו החצר הוא. ואקשנין עליה דרב, והתגן וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות לעצמו.

רשות מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל, ולא קא גזר משום תל ברשות הרבים. ופירוקין לא להכניס ולהוציא מן דרך פתחים,

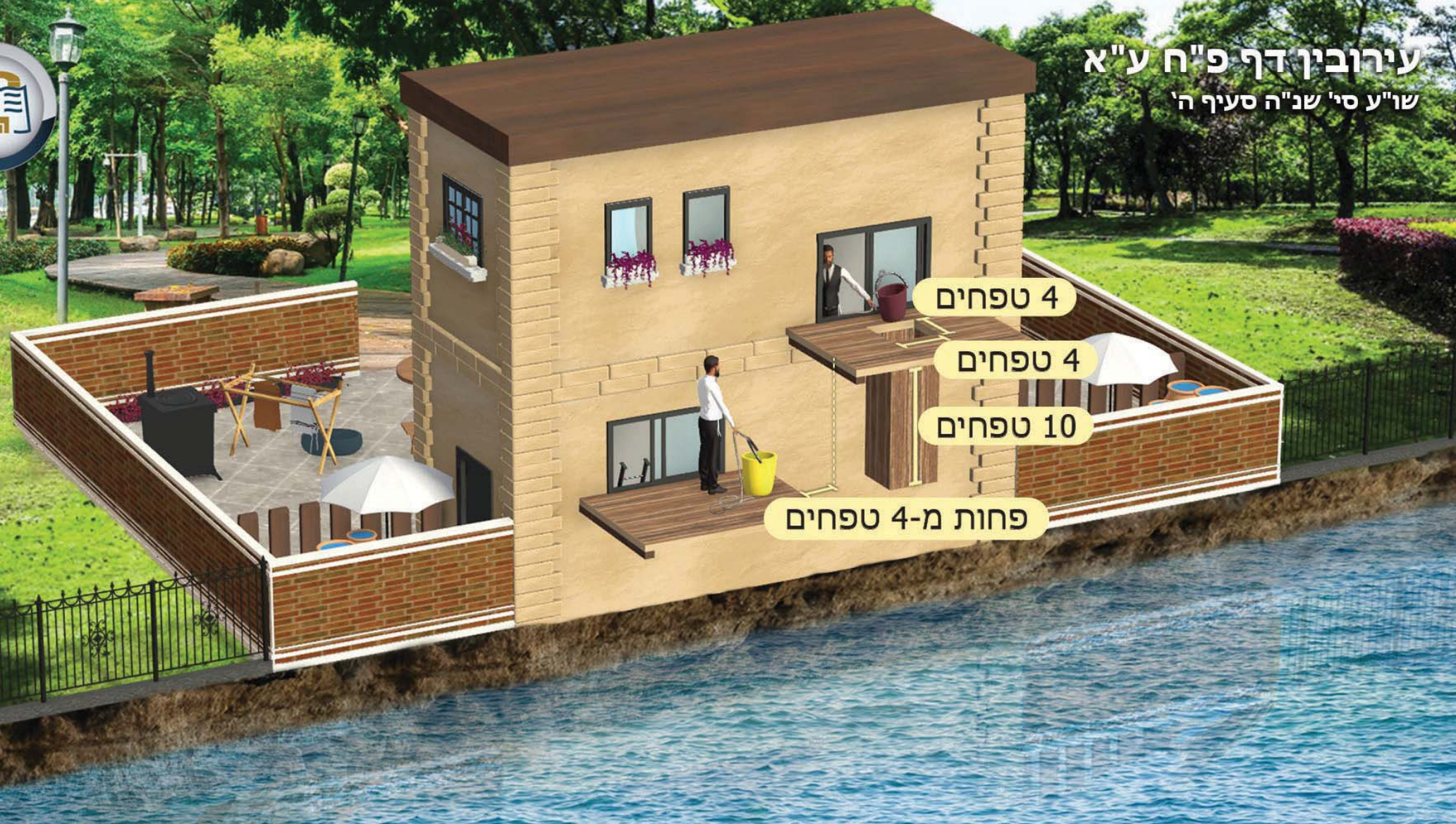
אבל מזה לזה לא. וחכמים אומרים כל גג רשות בפני עצמו הוא. איתמר רב אמר אין מטלטלין בכל גג, אלא בארבע אמות. ולא אמרין גוד אסיק מחיצתא, ושמואל אמר אמרין גוד אסיק מחיצתא, וכאלו מחיצות כל חצר פרדות ומקופות הגג, לפיכך מותר לטלטל בגג, כל כומו החצר הוא. ואקשנין עליה דרב, והתגן וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות לעצמו.

רשות מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל, ולא קא גזר משום תל ברשות הרבים. ופירוקין לא להכניס ולהוציא מן דרך פתחים,

אבל מזה לזה לא. וחכמים אומרים כל גג רשות בפני עצמו הוא. איתמר רב אמר אין מטלטלין בכל גג, אלא בארבע אמות. ולא אמרין גוד אסיק מחיצתא, ושמואל אמר אמרין גוד אסיק מחיצתא, וכאלו מחיצות כל חצר פרדות ומקופות הגג, לפיכך מותר לטלטל בגג, כל כומו החצר הוא. ואקשנין עליה דרב, והתגן וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות לעצמו.



עירובין דף פ"ח ע"א
שו"ע סי' שנ"ה סעיף ה'



4 טפחים

4 טפחים

10 טפחים

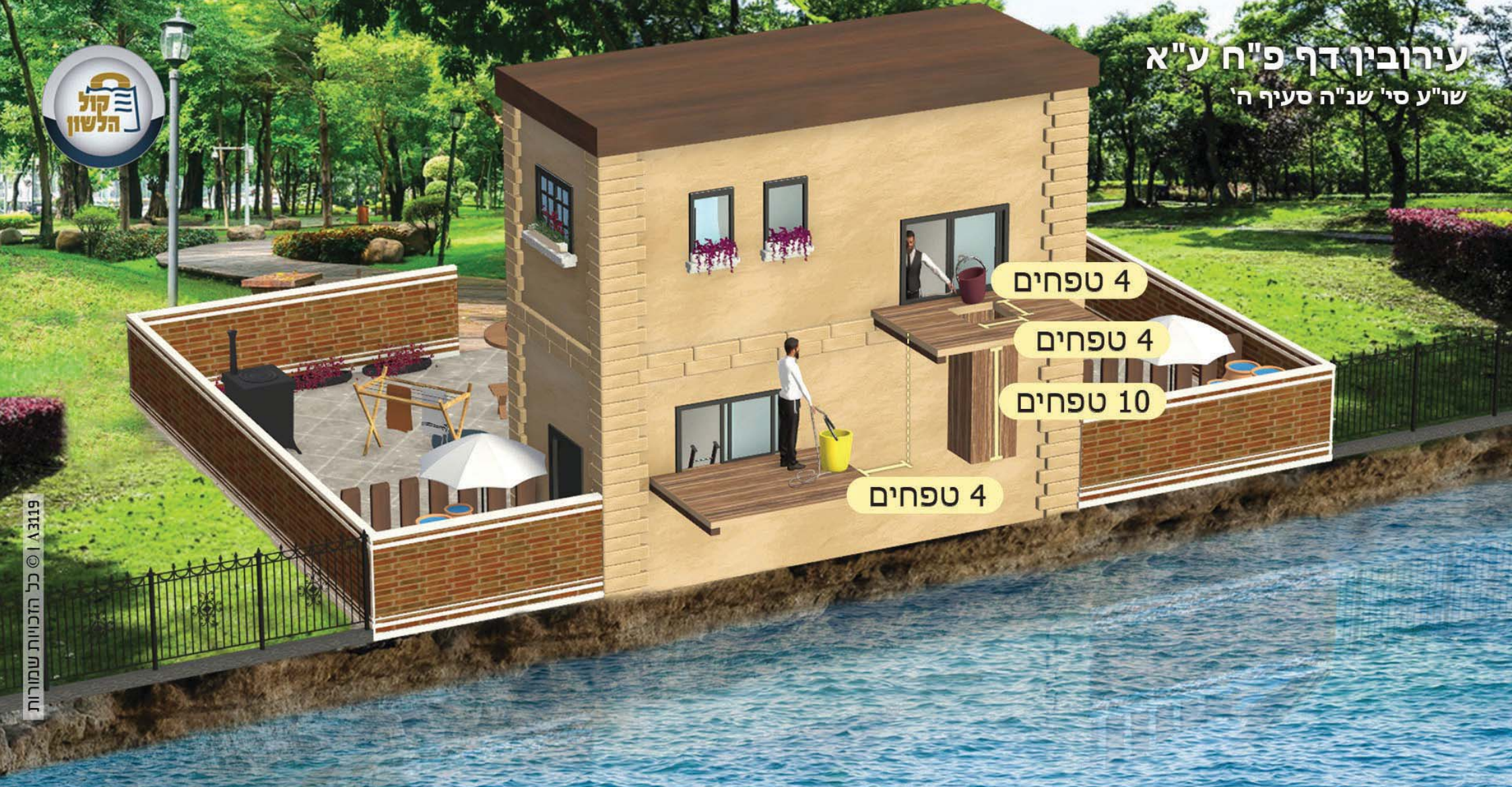
פחות מ-4 טפחים

© כל הזכויות שמורות | A3118

אמר רב הונא אמר רב לא שנו אלא בסמוכה



עירובין דף פ"ח ע"א
שו"ע סי' שנ"ה סעיף ה'



4 טפחים

4 טפחים

10 טפחים

4 טפחים

א3119 | כל הזכויות שמורות

אבל במזפלגת עליונה מזותרת



עירובין דף פ"ח ע"א

רש"י ד"ה בסמוכה



4 טפחים

4 טפחים

10 טפחים

פחות מ-10 טפחים

ואני שמעתי שאינה גבוהה ממנה עשרה



עירובין דף פ"ח ע"א

שו"ע סי' שנ"ז סעי' א'



עוקה

פחות מ-4 אמות

פחות מ-4 אמות

רשות הרבים

חצר שהיא פחותה מארבע אמות אין שופכין בתוכה מים בשבת אא"כ עשו לה עוקה וכו' בין מבפנים



עירובין דף פ"ח ע"א

שו"ע סי' שנ"ז סעי' א'



פחות מ-4 אמות

פחות מ-4 אמות

רשות הרבים

עוקה

כל הזכויות שמורות © 183122

חצר שהיא פחותה מארבע אמות אין שופכין בתוכה מים בשבת אא"כ עשו לה עוקה
זכו' בין מבחוץ זכו' אלא שמבחוץ צריך לקמור



עירובין דף פ"ח ע"א

שו"ע סי' שנ"ז סעיף א'



רשות הרבים

4 אמות

4 אמות

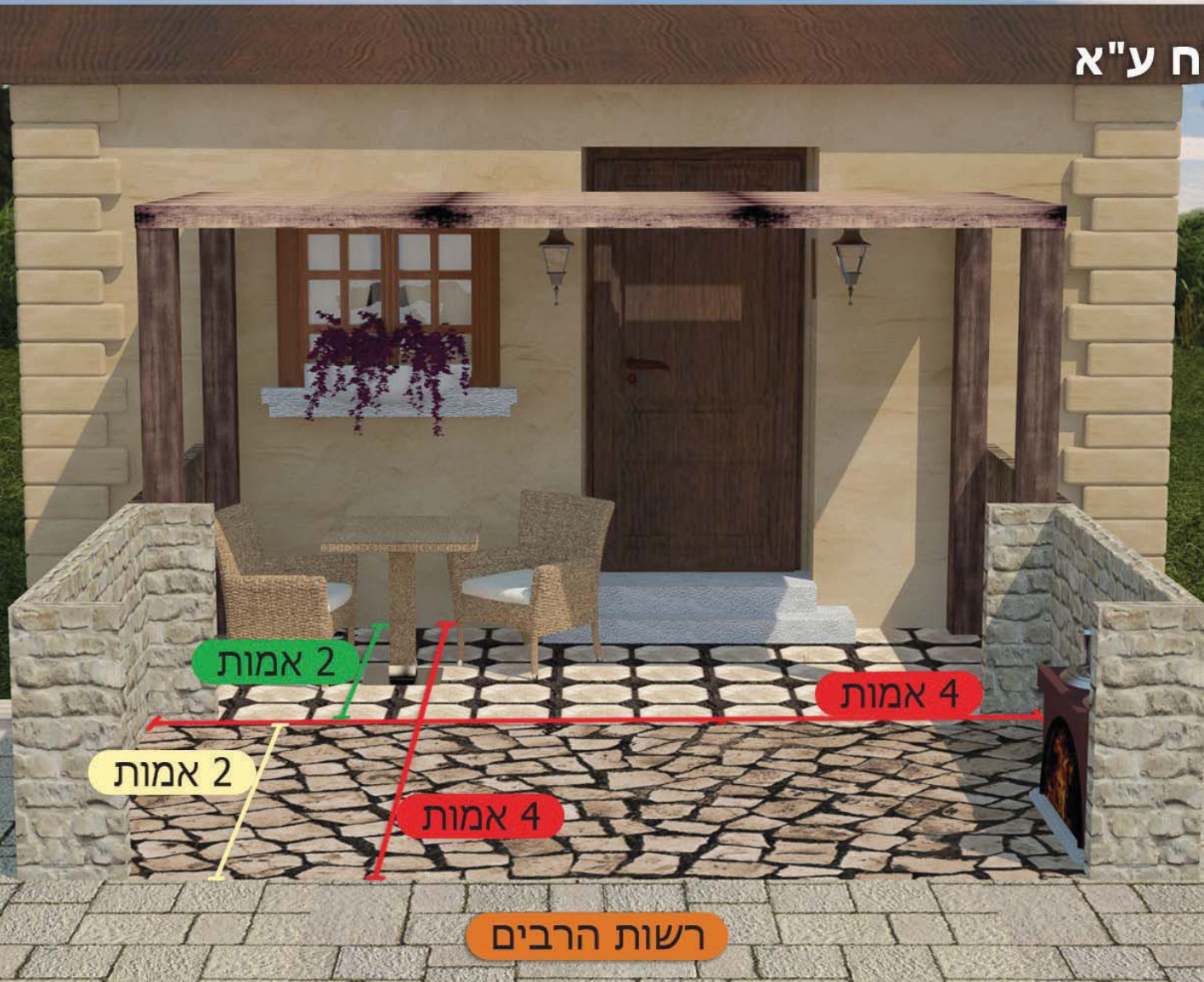
© כל הזכויות שמורות | א3123

”ביב שהוא קמזור ארבע אמות ברשות הרבים שזופכים לתוכו מים בשבת וכתבו התוס’ שנחלקו רש”י ורשב”ם אם צריך שיהיה גם רוחב הביב ד’ אמות, ולהלכה צריך גם ברחבו ד’ אמות



עירובין דף פ"ח ע"א

שו"ע סי' שנ"ז סעי' א'



2 אמות

4 אמות

2 אמות

4 אמות

רשות הרבים

"החצר והאנסדרא מצטרפין לארבע אמות"



עירובין דף פ"ח ע"א

שו"ע סי' שע"ז

פחות מ-4 אמות

פחות מ-4 אמות

עוקה

שתי דיוטאות זו כנגד זו מקצתן עשו עוקה ומקצתן לא עשו עוקה



עירובין דף פ"ח ע"א

רמ"א סי' שנ"ז סעיף א'



פחות מ-4 טפחים

כל הזכויות שמורות | A3126 ©

”זכך שתי דיזטאות זז כנגד זז”
לפירוש רבינו יהונתן



עירובין דף פ"ח ע"ב

שו"ע סי' שנ"ז סעי' א'



8 אמות

2 אמות

רשות הרבים

© כל הזכויות שמורות | A.3127

אריך וקטין איכא בנייהו



עירובין דף פ"ח ע"ב

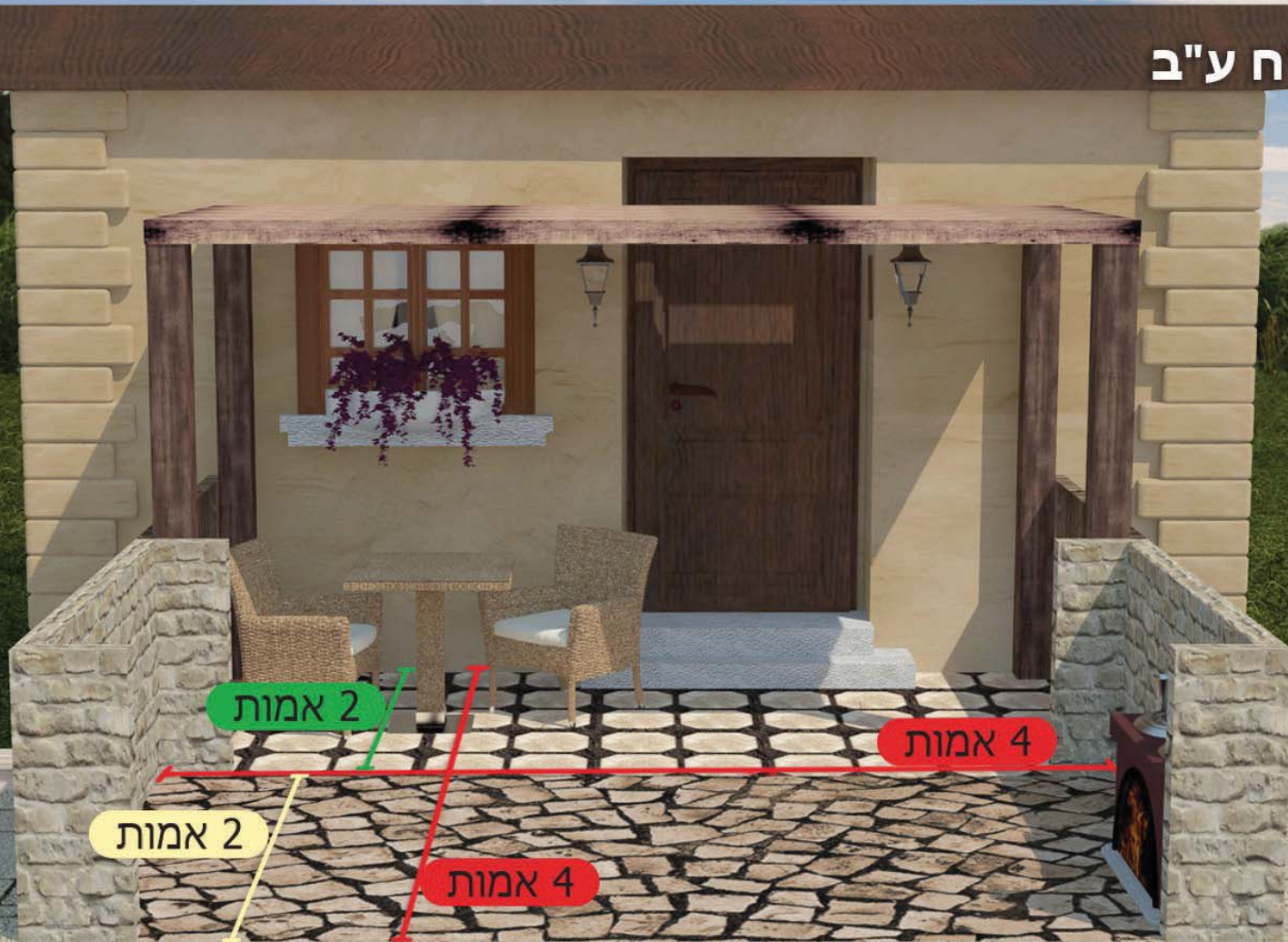


"תנן חצר ואכסדרא מצטרפין לד' אמות"

קס"ד באכסדרא העומדת חוץ לחצר כנגד אחד מן המקצועות ומצטרפת להשלים השיעור (רש"י)



עירובין דף פ"ח ע"ב



2 אמות

4 אמות

2 אמות

4 אמות

רשות הרבים

© כל הזכויות שמורות | A.3129

באכסדרא מהלכת על פני כל החצר כולה